

Türkiye Kimya-İş

agustos 1974

TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

sayı:43 yıl.4

SARI SENDİKACILIĞIN ÖRNEĞİ: PETROL İŞ

İŞTE BELGE

Sarı sendikalar, işçinin alınterinden kesilen sendika aidatlarını işçi sınıfı yararına harcamazlar. Sendika binalarını, odalarını süslerler. Tıpkı patronlar gibi yaşamaya özenirler. Yerlere halılar alır, odalara çift kapılar yaptırır, kocaman kuyruklu lüks Amerikan arabalarına harcarlar aidatlarımızı.

PETROL-İŞ SENDİKASININ YOLSUZLUĞU :

Daha önce de bu konuda Kimya-İş Gazetesinin bir sayısında, İpraş'daki yetki meselesinde Petrol-İş'in yolsuzluklarıyla ilgili bir açıklama yapmıştık. Fakat Petrol-İş yöneticileri yalan söylediği miz gerekçesiyle hakkımızda tazminat davası açmışlardı. Ama bu kere işin inkar götürür tarafı yok. Çünkü kendi teşkilatlandırma sekreterleri olan Cavit Karakuş'un ihbarı üzerine savcılığın el koyduğu bir harcama konusu ortaya çıktı. Hem de bir milyon liraya yakın usulsüz harcama. Bu usulsüz lafı kanuni bir laf. Usulsüz (!) harcama ne demek biliriz...

Petrol - İş'deki bu yolsuzluk Petkim İş dergisinin 20.7.1974 tarihli 80. sayısında ortaya atıldı.

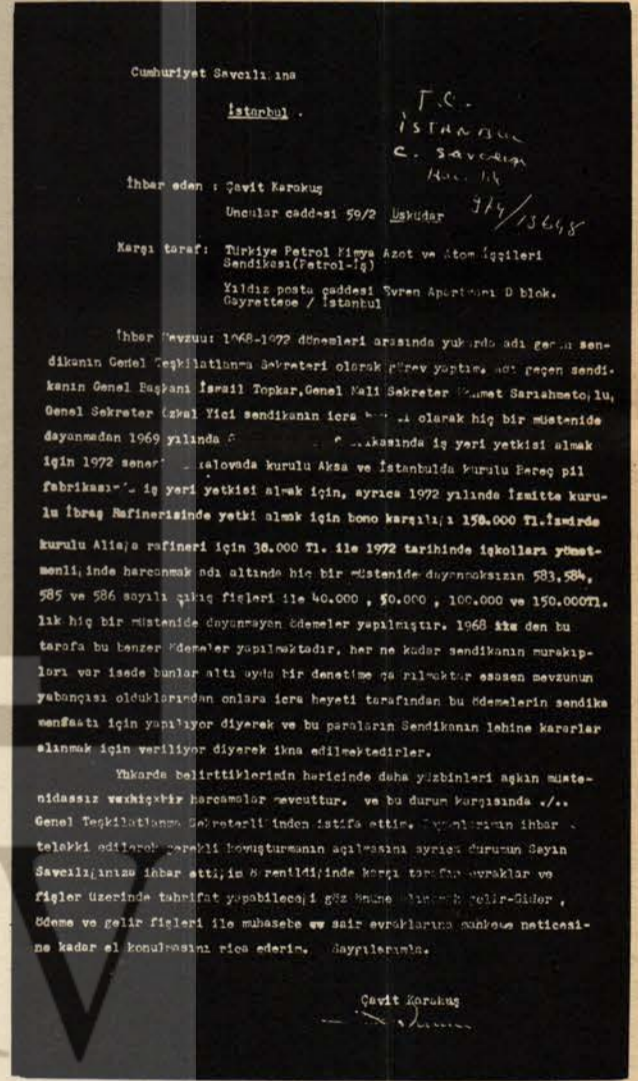
"Petrol-İş Sendikasının 1968-- 1972 yılları arasında Genel Teşkilatlandırma Sekreterliğini yapan Cavit Karakuş, Genel Başkan İsmail Topkar, Mali Sekreter Mehmet Sarıahmetoğlu ve Genel Sekreter Özkal Yici'nin 1 milyona yakın yolsuzluk yaptıklarını İstanbul C.Savcılığına ihbar etmiştir.

İstanbul C. Savcılığı gerekli delilleri topladıktan sonra 974/13648 sayılı hazırlık dosyası ile gerekli davayı yürütmeye başlamıştır. Petrol-İş İcra Kurulu üyeleri İsmail Topkar, Mehmet Sarıahmetoğlu ve Özkal Yici hiç bir müstenide dayanmadan, 1972 yılında Yalova'da kurulu Aksa ve İstanbul'da kurulu Bereç Pili Fabrikasıyla, İzmit'te kurulu İpraş Rafinerisinde işyeri yetkisi almak için bono karşılığı 150.000 liralık, İzmir'de kurulu Aliağa Rafinerisinde yetki almak için 30.000 lira ödemeler yapılmıştır.

Ayrıca gene yukarıda belirtilen Petrol İş Yöneticileri, işkolları yönetmeliğinden de harcanacağı gerekçesiyle hiç bir müstenide dayanmadan 583, 584, 585 ve 586 sayılı çıkış fişleriyle 40.000, 50.000, 100.000, 150.000 liralık ödemeler yapılmıştır.

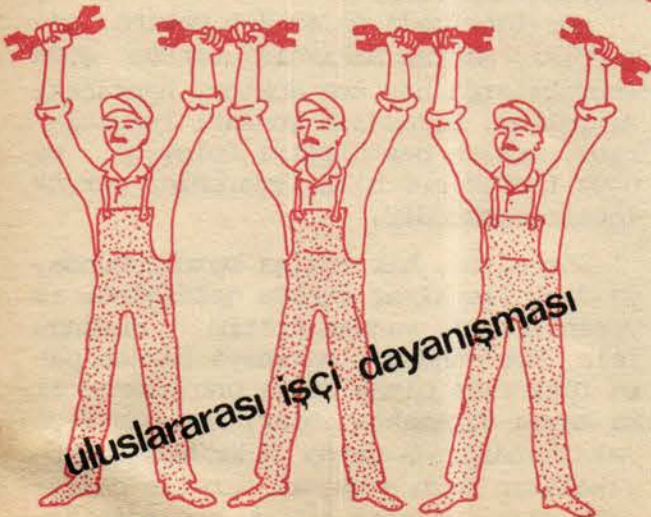
Petrol-İş yöneticilerinin bu konudaki yolsuzluklarına daha fazla alet olamayacağını belirterek Genel Teşkilatlandırma Sekreterliğinden istifa eden Cavit Karakuş'un ihbarından sonra savcılık, Petrol - İş'in bütün defterlerine el koyarak mahkemeye vermiştir.

Yukarıda belirttiğimiz ve onlara benzer şekilde hiç bir müstenide dayanmayan daha bir çok ödemelerin, sendikanın menfaatine yapıldığı gerekçesiyle Denetim Kurulu'nun gözünden kaçırılarak üyeleri olan işçilerden saklanmıştır."

ICF

5 MİLYON İŞÇİYLE BİZİ DESTEKLEYİYOR

Bütün dünya işçilerinin çıkarları, sevinçleri, acıları ortaktır. Ve bu ortaklık çeşitli olaylarda, uluslar arası işçi dayanışması şeklinde ortaya çıkmaktadır. Tarihte bunun örneğini çok gördük ve göreceğiz.

Üst kuruluşumuz ICF'nin Genel Sekreteri olan Levinson'un Başbakan Bülent Ecevit'e gönderdiği, Kıbrıs olaylarına ilişkin mesajı şöyledir:

Sayın meslektaşım Ecevit :

Şahsım ve ICF'nin beş milyon üyesi adına Kıbrıs'taki girişimlerinizi ta-

mamen desteklediğimizi ve sizinle tam bir dayanışma içinde olduğumuzu belirtmek isterim. Kıbrıs'taki Türk toplumunun meşru hak ve çıkarları konusundaki endişelerinizi ve daha geniş çevrede işçiler ve demokratik sosyalizm hakları da dahil olmak üzere tüm insanlık için demokrasi ve adalet ilkelerine gösterdiğiniz ilgiyi tümüyle paylaşıyoruz. Size sağlayabileceğimiz bir destek bulunduğunda bildirmenizi ve bu süre içinde etkili ve cesur tutumunuzla denizle şahsınıza olan hayranlığımızdan emin bulunmanızı rica ederim. En derin kişisel ve kardeşlik saygılarımla.

YARATTIĞIMIZ DEĞERLERİ KANIMIZLA SULUYORUZ

TÜRKİYE'DE

1 SAAT'DE

755 iş kazası oluyor

1 işçi sakat kalıyor

2 SAAT'DE

1 işçi ölüyor

İşçiler görürüz elsiz, ayaksız. Bir ya da bir kaç parmağı kopmuş, gencecik işçi kızlar görürüz. İş kazasına uğrayıp kolunu, gözünü kaybetmiş ya da ölmüş işçileri duyar, gazetelerde okuruz. Genellikle bu olayların üzerinde durulmaz, görünmez kaza denilir geçer.

Gerçekte bunlar kapitalizmin kurbanlarıdır. Yani ücretli kölelik düzeninin kurbanlarıdır. Sermayenin kullanıp işini bitirdiği ve bir kenara attığı insan artıklarıdır.

KAPİTALİZM İNSAN KANIYLA BESLENİR

Bildiğimiz gibi kapitalizm, bütün değerlerin yaratıcısı olan bizlerin alın terinin, kol gücünün ürünü olan "artık değere" sahip çıkarak, sınıfımızı alabildiğine sömürür. Bu sömürü düzeninde, iş kazaları sonucu ölümler, sakat kalmalar, patronların umurunda bile değildir. Çünkü o, işyerlerinde, iş kazalarına karşı güvenlik tedbirleri almanın maliyetinden çok daha ucuza sağlayacağı, yedek işçi ordusunun işgücüne güvenmektedir. Patron için önemli olan, işçinin hayatı değil, işgücüdür. Bu nedenle de patron, işyerlerinde, iş kazalarına karşı güvenlik tedbirlerini hiç bir zaman almaz.

Yani biz, yarattığımız değerleri kanımızla sularız.

"Kapitalizm insan kanıyla beslenir." Bu ne demektir?

Kapitalizmin büyük boyutlar kazandırdığı sanayi alabildiğine gelişmiş ülkelerde, savaş malzemesi yapan fabrikalar da kapitalistlerin özel mülkiyetindedir. Kapitalistlerin kârlarını arttırabilmelerinin tek yolu, devamlı savaşların olması, devamlı insan kanının dökülmesidir. Bu iş içinde en içrenç biçimde savaş kışkırtıcılığı yapmaktan ve hatta ülkeler arasında savaşlar çıkartmaktan da geri kalmazlar. Bu

adamların kan emici vampirlerden farkları yoktur. Silah fabrikatörleri, buradan sağladıkları, akıl almaz büyüklükteki kârlarla, diğer sanayi kollarına da yatırımlar yaparlar. Diğer taraftan yukarıda saydığımız, her yıl binlerce cesine rastladığımız iş kazaları sonucu ölüm ve yaralanmaları da hesaplasak, Kapitalizmin neden insan kanıyla beslendiğini daha kolay kavrarız.

"ZONGULDAKTA ÇIKAN HER KİLO KÖMÜRDE YARIM GRAM KAN VARDIR" YUKARDAKİ RESİMDE BİR GRIZU PATLAMASINDAN YANARAK KURTULAN BİR İŞÇİ GÖRÜYORUZ

Dünyada ilk kez fabrikaların kurlup işçi sınıfının ortaya çıktığı endüstri devrimiyle beraber iş kazalarının sayısı rekor düzeyine çıkmıştır. Makinalar çoğalıp, kullanılışları yaygınlaştıkça fabrikalar işçiler için "ölüm tuzakları" haline gelmişlerdir.

Kapitalizmin dünyada ilk kez ortaya çıktığı İngiltere'de Manchester şehrinin 1844 yıllarını ve işçileri anlatan bir yazar "ŞEHİRDE SAKATLAR OKADAR ÇOKTU Kİ, ŞEHİRİN NÜFUSU SEFERDEN DÖNEN BİR ORDUYA BENZİYORDU" demektedir. İşte kapitalizm, doğduğu andan günümüze dek milyonlarca işçinin kanı pahasına güçlenmiştir.

SERMAYE KURBAN İSTER

Son beş yılda, iş kazası sonucu ölen işçi sayısı : 4129, iş kazası sonucu sakat kalıp çalışamaz hale gelen işçilerin sayısı : 16.086'dır.

Üstelik bu sayılar Sosyal Sigortalar Kurumuna intikal eden olaylara aittir. Sigortaya bağlı olmayan, kaçak çalışan işyerlerindeki kazaları ve sigortaya duyurulmayan kazaları da ekleyecek olursak bu sayılar daha da artacaktır,

"GELİYORUM DİYEN KAZALAR, GÖRÜNEN KAZALAR"

Yalnızca 1973 yılında Türkiye'de : 176.993 iş kazası olmuştur. Başka bir deyişle ortalama olarak her dakikada 13 kaza olmuştur. Türkiye'de geçen yıl ortalama her saatte 1 işçi çalışmaya, ancak derecede sakat kalmış ve her iki saatte 1 işçi ölmüştür.

Bunlar hep "görünür" kazalardır. İşverenlerin "görüp de görmezlikten" geldikleri kazalardır. Çünkü her geçen yıl iş kazaları, ölümler, sakatlanmalar artmaktadır. Bunlara karşı hiç bir tedbir alınmamaktadır. Nedeni de açıktır: Bu ağır şartlar altında çalışmak isteyenlere karşı kapitalizmin elinin altında her zaman işsizler ordusu bulunmaktadır. Ve tüm bu olanların baş sorumluları işverenlerdir, kapitalist düzendir.

İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ TEDBİRLERİ YETERSİZ

Bugün hemen hiç bir fabrikada işçi sağlığı ve işçi güvenliği tedbirleri yoktur ya da yetersizdir. Çoğu fabrikalarda özellikle kaçak çalışan işyerlerinde hiç yoktur. Çünkü işverenler açısından işçilerin hayatı ucuz, bu tedbirlerin alınması ise pahalıdır.

İş kazaları, ölümler, sakatlanmalar ve meslek hastalıklarından ötürü işverenlere hiç bir sorumluluk yüklenmemektedir. İşçi sağlığı ve güvenliği ile ilgili kanuni kontrol, denetim ve cezalar yok denecek kadar azdır. Ve gösterişten ibarettir.

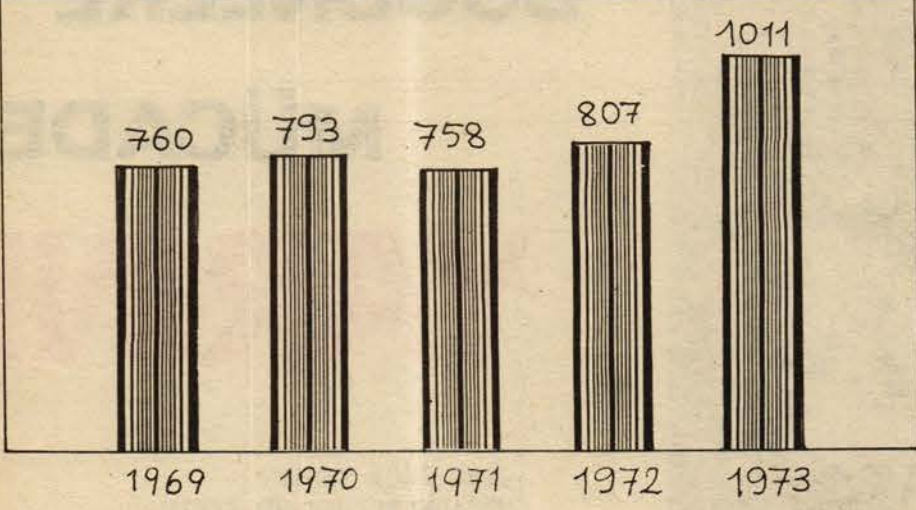
Her fabrikada en az 4-5 makina taticisi, makina bakımcısı varken çoğu fabrikalarda bir tek doktor, hastabakıcı yoktur. Bırakalım bunları iş kazalarını, meslek hastalığını önleyici en ucuz tedbirleri bile işverenler gerçekleştirmemektedir.

Sözgelimi, bir makina bozulduğunda, ya da kullanılmaz duruma geldiğinde işverenler, bir yandan üretim durduğu için, öte yandan o makinaya ödenen paraya tutarında olmak üzere onbinlerce lira kayba uğramaktadırlar. Ama bir işçi sakatlandığında ya da öldüğünde, fabrikaların önünde asgari ücretle çalışmaya razı işsizler ordusu beklediğin -

İŞ GÜVENLİĞİ TEDBİRLERİNİ ALMAYAN PATRONLAR, YÜZLERCE AİLENİN AÇ SEFİL HALE DÜŞMESİNE SEBEP OLMAKTADIRLAR.

SON BEŞ YILDA İŞ KAZASI VE MESLEK HASTALIĞI SONUCU ÖLEN İŞÇİLER

İŞVERENLER ÖLMEZ (!)

Evet iş kazasında ölen, sakat kalan işveren görülmüş, işitilmiş şey değildir. İşverenler ya uçak kazasında, araba kazasında ya da rahat yataklarında ölürlür.

İŞÇİLER ÇALIŞIR, ÜRETİR, ÖLÜRLER ;
İŞVERENLER ÇALIŞMAZ, TÜKETİR, YAŞARLAR

YAPILAN İNCELEMELERE GÖRE TÜRKİYE
İŞ KAZALARINDA DÜNYADA
DÜRDÜNCÜ SIRAYI ALIYOR

İSSİZLER ORDUSU

Kapitalizmin gelişmesiyle birlikte üretim araçları hızla sermayedarların özel mülkiyeti haline gelirken diğer yandan da hızla proleterleşen sınıflar belirginleşti. Teknolojinin gelişmesiyle, eskiden bir çok işçinin yaptığı işi şimdi bir tek işçi yapabilmekte, diğer işçilerin işlerine ise kapitalist toplumda çözüm aranmayarak, patronlar tarafından son verilmektedir. Bunlara bir de köyden şehire gelip iş bulamayanların sayısı eklenirse oldukça büyük bir rakam buluruz. İşte, kapitalist düzende aç kalmamak için, en ağır şartlarda bile çalışmaya hazır olan ve yaşayabilmek için hiç bir hayat güvencesi olmayan bu insanlara İSSİZLER ORDUSU ADINI VERİYORUZ.

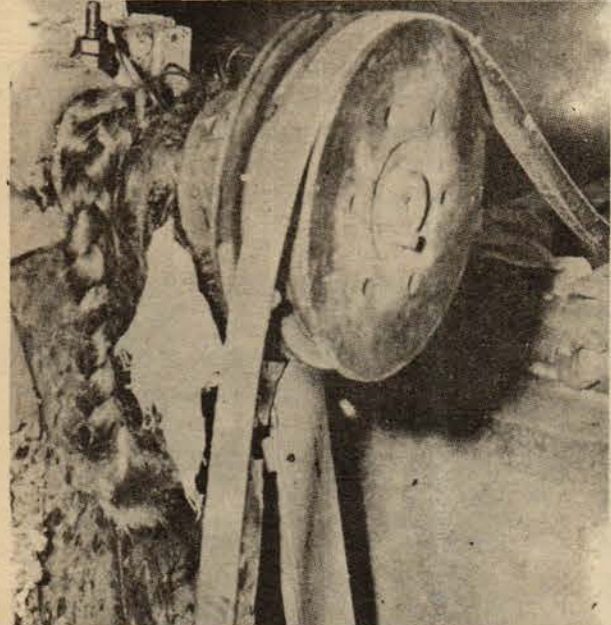
YAPI İŞ KOLUNDA, KÖTÜ MALZEME KULLANILMASI ÇÖKEN İNŞAATLAR HER YIL YÜZLERCE İŞÇİNİN HAYATINA MAL OLMAKTA

den, bir başka sağlam işçi bulmak çok kolaydır. Yani onlar için işçinin hayatı daha ucuzdur. İşte bu nedenle işçiler tesadüfen yaşıyorlar dersek doğru söylemiş oluruz.

ÇOK ÇALIŞAN ÇOK ÖLÜR

Türkiye'de genellikle makineler eski, üretim tekniği " atadan, dededen kalma" denecek kadar geridir. (Yabancı uzmanlar, mühendisler, Türk fabrikalarına girmeye bile korkmaktadırlar.)

Ayrıca günlük ve haftalık çalışma saatleri çok uzundur. Fazla mesailer kandanaki sürelerin çok üstünde yaptırılmaktadır. İşçiler yeteri kadar dinlenemediği için yeniden işbaşı yapmaktadır. " Çok çalışın çok kazanın " diye bir söz vardır. Ama bu söz işçiler için söylenmemiş olsa gerek. Çünkü işçiler çok çalışmakta, az kazanıp çok ölmektedir. Bütün bunlara düşük ücret yüzünden yeterli beslenemeyi de eklersek iş kazalarının nedenlerini daha iyi kavrarız.

RESİMDEKİ SAÇLAR, KAFASI BU MAKİNENİN DİŞLİLERİ ARASINDA KALARAK EZİLMİŞ 16 YAŞINDAKİ BİR GENÇ KIZA AİTTİR.

okuyun, kararı siz verin

bu da bizim yaşama savaşıımız

● İNSA İŞYERİNDE, HER BİRİ BOŞKEN 600 kg. DOLUYKEN 2500 kg. KADAR OLAN YÜKSEK, TEKERLEKLERLE HAREKET EDEBİLEN, 14 ADET SİLO İNSAN GÜCÜYLE İTİLMEKTEDİR
● BUNLARIN HER AN DEVRİLEREK YA DA ELDEN KAÇARAK BİRİSİNİ EZME, YARALAMA TEHLİKESİ MEVCUTTUR ● BU SİLOLAR YÜZÜNDEN BİR ÇOK ARKADAŞIMIZIN PARMAĞI, AYAKI, OMUZU EZİLMİŞ VE BUNLAR RAPORLARLA TESBİT EDİLMİŞTİR. HENÜZ BİR ÖLÜM YA DA AĞIR YARALANMA OLAYI YOKTUR AMA İLLE DE BİRİSİNİN ÖLMESİNİ BEKLEYEMİYİZ.
● TEKERLEKLERİ SAĞLAM DEĞİLDİR. EMNİYET TEDBİRLERİ ALINMAMIŞTIR. ● AĞIR ÇALIŞMA ŞARTLARI, YETERSİZ İŞ GÜVENLİĞİ TEDBİRLERİ, HER AN TENEFFÜS ETTİĞİMİZ KİMYASAL MADDELERİN BUHARLARI, VUCUDUMUZDA KALICI HASTALIKLAR VE CİLTTE TAHRİBAT YAPAR. ● MESELA KAPRO LAKTAM, KARBON TETRA KLORÜR, ASETİK ASİT GİBİ KİMYASAL MADDELERİN BUHARLARI CİĞERLERDE ÇÜRÜME VE DERİ ÜZERİNDE AĞIR TAHRİBATLARA NEDEN OLMAKTADIR. ● BU ZEHİRLİ HAVAYI ÇALIŞTIĞIMIZ SÜRE İÇİNDE, HATTA DİNLENME ESNASINDA DA TENEFFÜS EDERİZ. ● KORUNMA OLARAK SADECE YOĞURT VERİLİR. ● BİR MÜDDET ÖNCE, YAPTIĞIMIZ BASKILAR NETİCESİNDE BİZE VERİLEN SÜNGER MASKELERİ DE, ZEHİRİ DAHA FAZLA TOPLADIĞI İÇİN BAŞUCUMUZA ASTIK, KULLANMIYORUZ. ● HAVALANDIRMA YETERSİZDİR, ASPİRATÖRLER KÜÇÜK ÜSTELİK ARIZALIDIR. ● MERDİVEN ALTINDA DİNLENİRİZ. BAĞÇEYE ÇIKMAK YASAKTIR. ● KLİMALARIN (HAVALANDIRMA) TEMİZLENMESİ İSE BİZİM İÇİN FAZLADAN BİR ZEHİRLENMEYE NEDEN OLUR. (TEMİZLENMEDE KULLANILAN KİMYASAL MADDE KLİMA TARAFINDAN İÇERİYE ÜFLENMEKTEDİR) ● LABRATUAR ARAÇ VE GEREÇLERİ YETERSİZDİR. ● BAZI KİMYASAL MADDELERİ AĞZIMIZLA TÜPLERE ÇEKMEK ZORUNDAYIZ. ● ÖRNEK OLARAK, DERİDE BÜYÜK TAHRİBATA YOL AÇAN, BUHARI İSE CİĞERLERİ TAHRİP EDEN SÜLFİRİK ASİDİ VEREBİLİRİZ. ● SUNİ HAVANIN KULLANILDIĞI BÖLÜMLERDE 35 - 40 KİŞİ 8 SAAT KESİNTİSİZ ÇALIŞIRIZ. ● ŞARTLAR AĞIR, ÇALIŞMA SAATLERİ UZUN, KORUNMA YOKTUR.-
● FABRİKANIN DIŞINDAN İÇERİ TAŞINAN MALZEME DE YİNE ELLE VE 3 KİŞİ TARAFINDAN TAŞINMAKTADIR. ● BU ARKADAŞLAR GÜNDE EN AZ, 10 TON MALZEME TAŞIRLAR VE SICAKTAN SOĞUĞA, SOĞUKTAN SICAĞA AYNI GİYSİLERLE GİRİP ÇIKARLAR.- ● HEPSİ ŞİDDETLİ KARIN VE BEL AĞRILARINDAN ŞİKAYETÇİDİRLER. ● MAKİNALARDA VE ÇEVREDE, ISI VE BUHARIN MEYDANA GETİRDİĞİ, KRİSTALİZE OLAN SODALAR TEMİZLENİRKEN, BİR TEDBİR ALINMADIĞINDAN EL DERİLERİ SÜREKLİ SOYULMAKTADIR. ● BİR İŞÇİ KENDİ ASIL GÖREVİNİN DIŞINDAKİ İŞLERDE DE ÇALIŞTIRILMAKTADIR. ● ÇOĞUMUZUN ÇALIŞMA KARNELERİNDE SADECE İŞÇİ DİYE YAZMAKTADIR. ● AZ ELEMAN ÇALIŞTIRILDIĞINDAN NORMALİN ÜSTÜNDE BİR HIZLA ÇALIŞMAK ZORUNDAYIZ. ● FABRİKAMIZDA VEREM VE CİLT HASTALIKLARI YAYGINDIR. ● DÜZE MADDESİ, 270 DERECE SICAKLIKTAKİ BİR KAZANIN İÇİNDEN SADECE KORUYUCU BİR EL DİVENLE ÇIKARILMAKTADIR. KAZARA FABRİKAYA GİREN BİR SİNEK, ÇOK KISA BİR SÜRE İÇİNDE ÖLMEKTE, HİÇ BİR HAŞERAT FABRİKAMIZDA BARINAMAMAKTADIR. ● SENELER ÖNCE GELEN BİR ALMAN TEKNİSYEN " BU ŞARTLAR İÇİNDE İYİ BESLENEN BİR ALMAN İŞÇİSİ 5 SENE BİLE YAŞAYAMAZ " DEMİŞTİR. ● BU SÖZ BİR GERÇEĞİ DİLE GETİRMEKTEDİR. AZ ÜCRET ALAN, KÖTÜ BESLENEN BİZLER BU ŞARTLAR ALTINDA ACABA DAHA NE KADAR DAYANABİLİR YAŞAMAYA ÇALIŞABİLİRİZ ?

İŞÇİ SINIFI EKONOMİK MÜCADELE TARİHİ

GEÇEN SAYIMIZDA İŞÇİ SINIFININ EN GENÇ VE DİNAMİK SINIF OLDUĞUNU SÖYLEMİŞ VE İLK İŞÇİ ÖRGÜTLENMESİNİN NASIL BAŞLANDIĞINI, GELİŞTİĞİNİ ANLATMIŞTIK.

HATIRLAYACAĞINIZ GİBİ İLK SENDİKAL HAREKET, SANAYİNİN BEŞİĞİ OLAN İNGİLTERE'DE LONDRA'LI DOKUMA İŞÇİLERİ TARAFINDAN BAŞLATILMIŞTI. İNGİLTERE'DE BAŞLATILAN BU HAREKET, BÜTÜN DÜNYAYA YAYILDI VE İŞÇİ SINIFI ONURLU MÜCADELESİNİ GÜNÜMÜZE DEK SÜRDÜRDÜ.

Sendikalar her yerde kurulup, çoğalmaya, büyümeye başlıyorlar. Gelişmeler, nerde bir fabrika varsa orada bir sendika kurulmasına kadar sürüyor. Patronlar da en sert polis tedbirlerini almaya devam ediyorlar. Çok sudan bahanelerle sendikaları kapatıyor, yöneticilerini cezaevlerine yolluyorlar. Önceleri, polis karakollarında, emniyet müdürlüklerinin mahzenlerinde gizlice yapılan işkenceler gün geliyor meydan dayağı halinde büyük toplulukların önünde yapılıyor. Bir çok çatışmada yüzlerce, binlerce işçi yaralanıyor, öldürülüyor. Fakat sendikalaşma bir türlü durmuyor. İnadına gittikçe yayılıyor, gelişiyor. Bütün baskılar, işkenceler, yaralamalar, öldürmeler, hapisler, sanki çiçek bahçesi ne dökülen su gibi sendikalaşmayı geliştiriyor. Her tarafta işçiler birleşiyor birlik olmanın, güçlü olmak demek olduğu artık bütün işçiler tarafından anlaşılıyor.

Patronlar bu sendika belasından nasıl kurtuluruz diye düşünüyorlar. Ve iki satırlık bir kanun çıkartıyorlar. İŞÇİLERİN DERNEK KURMASI YASAKTIR. Böylece sendikalar kapatılıyor. Her türlü gösteri, yürüyüş, eğitim hatta eğlence için olan toplantılar bile yasaklanıyor. İşçiler önce çok kısa bir süre için şaşırıp, bocalıyorlar. Şimdi ne yapacak? Fakat çaresi hemen bulunuyor: GİZLİ SENDİKACILIK. Artık eskisi gibi levhası asılı, başkanı, yönetim kurulu belli, toplantıları açık sendikacılık yapılmıyor. Eski günlerden birbirlerini iyi tanıyan birbirine güvenen işçiler gizlice toplanıyor, kararlar alıyorlar. Sonra bu kararlar kulaktan kulağa fısıldanıyor. Herkez nasıl hareket edileceğini, bir arkadaşına söylüyor, o arkadaş da bir başkasına, bir başka arkadaşına... Ve yine işçiler birlik olmanın gücüne erişiyorlar. Yine grevler, yine iş yavaşlatmalar yine toplantılar başlıyor. Bu defa patronlar daha bir kızgın, daha bir kudurmuş saldırıyorlar işçilerin üzerine. Yine ölüm, işkence, hapishaneler. Fakat, işçiler yılmıyor. Bu defa patronlar hileye baş vuruyorlar. İşçilerden bazılarını satın almaya başlıyor patronlar. O satılıkların ihbarı, satılıkların yanılmaları işçilere çok pahalıya mal oluyor. Kısa zamanda bunun da çaresi bulunuyor:

Daha sıkı, daha disiplinli örgütlenmeye başlıyorlar. Ve bu mücadele, patron sınıfıyla işçi sınıfı arasındaki bitmez savaş sürüp gidiyor.

Düşünüyor patronlar. Ve bir çare buluyorlar. Günlük yaşantımızdan hepimiz biliriz. Patronlar önce bağırp çağırır azarlarlar. Ancak baş eğmeyen işçi olur sa, bu kere sırtını sıvazlamaya "ben aslında seni severim" demeye başlarlar. Bu patronların değişmeyen huyudur Yani "Isıramadığın eli öp". Bu kere de böyle oluyor. Sendikacılığı serbest bırakıyorlar, ama işin içine büyük bir hile katarak. SARI SENDİKACILIĞI icad ederek. Diyorlar ki yasalarında: "İŞÇİLERİN SENDİKA KURMALARI SERBESTTİR AMA SENDİKALAR SİYASETLE UĞRAŞAMAZLAR. SENDİKALARA, SADECE ÇALIŞAN İŞÇİLER ÜYE OLURLAR, ÖYLE OKUR YAZAR; DÜŞÜNÜR TAKIMI ÜYE OLMAZLAR. SONRA BÜTÜN İŞÇİLERİN BİR SENDİKA KADA TOPLANMALARI DA OLMAZ. İŞ KOLLARINA GÖRE AYRILMALARI GEREKİR. KÖMÜRÇÜLER KÖMÜR, MADEN İŞÇİLERİ MADEN, İLAÇ İŞÇİLERİ İLAÇ SENDİKASINA ÜYE OLABİLİRLER."

REFORMİST SENDİKACILIK

Patronların, işçi sınıfının doğru savaşını saptırmak için ortaya çıkardıkları sendikacılık tipidir. Biz buna "SARI SENDİKACILIK" diyoruz. İşçi sınıfı mücadelesini kıramayan, ezemeyen sermayedar sınıf, sendikaların kendilerine zarar vermeyecek biçimde örgütlenmesini planlamışlar ve sarı sendikacılığı ortaya çıkartmışlardır. Sarı sendikacılığın esasları şunlardır:

- Sendikacılar, işçiler siyasetle uğraşamazlar. Partiler üstü politika takip ederler. Aydınlarla ilişki kuramazlar. İşçilerin politik bilinç kazanmasını sağlayabilecek her türlü imkanı engellerler.
- İş kolları yönetmeliğine uygun olarak işçiler ayrı ayrı sendikalarda örgütlenmelidirler.
- Kapitalist düzen sürüp gidecektir, bu nedenle işçiler ücretlerine zamlar alarak yaşantılarını sürdürmelidir.

BUGÜNLERE Sİ MÜCADELE YARINI

GREV İŞÇİ SINIFI
MÜCADELESİNDE EN ETKİN
SİLAHLARDAN
BİRİSİDİR.

Önceden işçiler arasından satın aldıkları kişilere de hemen bu tip sendikaları kurduveriyorlar. Böylece dünya sendikacılık tarihinde yeni bir sendikacılık türü doğuyor.

Kitaplarda buna Reformist Sendikacılık denir.

Aradan yine yıllar geçiyor. İşçi sınıfı sarı sendikacılıkta bile patronlara epey kök söktürüyor. Bu arada bilinçli işçiler, işçiden yana okur yazarlar, yeni örgütlenme biçimleri üzerinde düşünüyor, çalışıyorlar. Ve gelişen kapitalizm, artan sömürü, işçileri bir tek fabrikada, bir tek şekilde hatta bir ülkede değil, bütün dünyada birlik içinde olmaya, beraber hareket etmeye zorluyor.

BİRİNCİ ENTERNASYONAL

İşçi sınıfı mücadelesinin en önemli toplantısı 1864'de Londra'da yapıldı. Dünyanın hemen her ülkesinden işçilerin, sendikacıların, sosyalist aydınların, düşünür ve yazarların, çeşitli partilerin temsilcilerinin katıldığı bu toplantıda işçi sınıfının doğru mücadelesinin yolu yöntemi saptandı. Devrimci sendikacılığın doğduğu bu toplantıda alınan önemli kararlardan bazıları şunlardır:

- İşçi sınıfının partisiyle devrimci sendikalar birlikte hareket etmelidirler. İşçi sınıfının devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olması olan hedefe politik mücadele ile varılır. Bu mücadeleyi işçi sınıfının siyasi örgütü yani partisi yürütür. Fakat devrimci sendikalar da partinin yanı başında birlikte bu mücadeleye katılırlar.
- Dünyadaki bütün işçiler birdir, kardeşler. İşçi sınıfının kavgası bütün dünyada aynıdır, tektir.
- İşçi sınıfının doğru mücadelesini saptırıcı her davranışla mutlaka karşılaşılmalıdır.

NIFIMIZIN YİĞİT VE KARARLI ESİ SONUNDA GELDİK BİZ KURACAĞIZ

DEVİRCİ SENDİKACILIK

İşçi sınıfının doğru ekonomik savaşını yürüten sendikacılıktır. Te-melleri I. Enternasyonal toplantısının da atılmıştır.

- Devrimci sendikalar işçi sınıfının sömürülmesinin bütünüyle ortadan kaldırılmasına uğraşırlar.

- Devrimci sendikalar, işçi sınıfının siyasi partisiyle birlikte çalışarak, işçi sınıfının devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olması gerektiğine inanırlar. Ve bunun gerçekleşmesi için uğraşırlar.

- İşçi sınıfının mücadelesinde, işçi sınıfının dünya görüşünü benimsemiş, bu mücadeleye gönül vermiş kimselerle birlikte çalışırlar.

- İşçi sınıfının bir bütün olduğuna inanır, işkolları yönetmeliği ya da bir başka oyunla işçi sınıfının bütünlüğünü, beraberliğini bozucu her harekete karşı çıkarlar.

Hemen bütün işçi hareketlerinin başladığı yer olan Londra'da BİRİNCİ ENTERNASYONAL adında bir işçiler toplantısı yapılıyor.

Bu toplantıda çok önemli kararlar alınıyor. İşçilerin, sendikaların siyasetle uğraşmalarının en tabii hakları olduğu, hatta haktan da öte görevleri olduğu kabul ediliyor. Sadece ekonomik mücadelenin yeterli olmadığı, ücretlere yapılan üç kuruşluk zamlarla işçi sınıfının sömürülmesinin sona ermesinin mümkün olmadığı kabul ediliyor. İşçi sınıfının gerçek kurtuluşunun, ancak ve ancak işçilerin devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmasıyla mümkün olduğu kabul ediliyor.

Ancak, işçi sınıfının devlet yönetiminde söz ve karar sahibinin sendikalar yoluyla olamayacağı, bunun politik bir mücadele olduğu, siyasi parti yoluyla yapılacağı kabul ediliyor. İşçi sınıfının partisinin kurulması gerektiği, bu partinin sendikalarla çok yakın işbirliği, güçbirliği içinde olması gerektiği, partiyle sendikaların paralel yürümesi, birlikte hareket etmesi kabul ediliyor.

ÇOCUK VE KADIN İŞÇİLER
GÜNÜMÜZDE DE
KÖTÜ ŞARTLARDA
DÜŞÜK ÜCRETLERLE
ÇALIŞTIRILMAKTADIR.

ANARKO SENDİKACILIK

Patronların ve işçi sınıfı içinden çıkan hainlerin sınıf mücadelesini doğru yoldan saptırmak için ortaya attıkları bir sendikacılık tipi -dir.

İşçi sınıfının politik örgütlenmesine karşı çıkarlar. İşçilerin sendikalar yoluyla her şeyi yapabileceğini ileri sürerler. Genel grevler, sabotajlar, mitinglerle kapitalizmin devrileceğini iddia ederler. İşçi sınıfı tarihi içinde son derece zararlı faaliyetleri görülmüş olan bu tip sendikacılık artık etkinliğini yitirmiştir. Ancak zaman zaman özellikle, geri bırakılmış ülkelerde, emperyalizmin ajanlarınca tekrar sahneye konmaya çalışılmaktadır.

Bu gün dünyanın her ülkesinde hem devrimci sendikacılık hem de reformist, (SARI) sendikacılık vardır. İşçi sınıfının bilincinin yüksek olduğu, siyasi örgütlerinin güçlü olduğu yerlerde devrimci sendikacılık yaygın, kuvvetli olur. İşçi sınıfının bilincinin zayıf, siyasi örgütlenmesinin olmadığı ya da güçsüz olduğu yerlerde ise reformist (SARI) sendikacılık yaygın, kuvvetli olur.

Örneğin Fransa'da devrimci sendikacılık, Amerika'da ise sarı sendikacılık yaygın ve kuvvetlidir. Ama devrimci sendikacılık da vardır ve günden güne, yavaş da olsa gelişmektedir.

Yurdumuzda da sarı sendikacılık yaygındır. Ancak hızla örgütlenen ve gelişen işçi sınıfı devrimci sendikaların, ve örgütlerin çatısı altında toplanmakta ve güçlenmektedir.

1 MAYIS

ESKİDEN İŞÇİLER GÜNDE 12 SAAT, 18 SAAT ÇALIŞMAKTAY DILAR. İŞÇİ SINIFININ EN ÖNEMLİ MÜCADELELERİNDEN BİRİ DE ÇALIŞMA SAATLERİNİN İNSANİ ÖLÇÜLERE İN-DİRİLMESİ İÇİN VERİLMİŞ OLAN MÜCADELEDİR.

Yıllarca, hatta yüzyıldan fazla süren bir mücadele sonunda 8 saatlik işgünü kabul edilmiştir. 8 saatlik işgünü için yapılan bu mücadele işçi sınıfının en kanlı mücadelelerinden biridir. 1886 yılında Amerika'da işçi sendikaları ve devrimciler çalışma saatlerinin 8 saat olması için kesin mücadeleye karar verip, her şehirde bu konuda toplantılar, gösteri yürüyüşleri ve konferanslar düzenlemişlerdi.

1 Mayıs 1886'da Amerika'nın işçi sayısı en yüksek olan sanayi şehri Şikago'da büyük bir gösteri yürüyüşü ve toplantı düzenlenmişti. İşçiler Amerika'nın her yerinden Şikago'ya gelerek, kardeşleriyle birlikte yürüyüşe katıldılar. Son derece disiplinli, hiç bir taşkınlığın olmadığı bir

toplantıydı bu. Fakat patronların devleti işçi sınıfı mücadelesini kırmaya kararlıydı. Şikago'ya binlerce polis, jandarma, asker getirilmişti. İşçiler hiç bir kışkırtmaya kulak asmayarak, polise fırsat vermediler. Fakat polis ve askerler hiç bir sebebe dayanmadan işçilerin üzerine malkınalı tüfeklerle ateş açtılar. Ölenler ve çok sayıda yaralanan tutuklanan işçiler oldu. Ama mücadele burada bitmedi. Dünyanın her yanında yüzbinlerce işçi, sınıfının mücadelesi için can verdi. Yukarıda anlattığımız 1 Mayıs olaylarıyla başlayan kanlı mücadele sonunda çalışma saatleri 8'e indi.

Dünyanın her yerinde işçiler bu şerefli günü anmak için 1 Mayıs işçi bayramı ilan ettiler.

İNSA'LI İŞÇİLER DİYOR Kİ !

ASIRLAR BOYU SÜREN SÖMÜRÜYE SON VE SERMAYE SINIFINA DERS VERMEK İÇİN DEVRİMCİ BİR SENDİKAYA GEÇTİK.

TÜRK - İŞ'E BAĞLI TEKSİF SENDİKASINDAYKEN

İŞ GÜVENCEMİZ YOKTU.

PARTİLER ÜSTÜ POLİTİKAYI SAVUNUYORDU. VE İŞÇİLERİN SİYASETLE UĞRAŞMAYACAĞINI SÖYLÜYORDU.

TEKSİF'TEYKEN ARAMIZDA BİRLİK YOKTU. BİR HAK ARAMAYA KALKTIĞIMIZDA HEMEN KAPININ ÖNÜNE ATILMaktan KORKARDIK. VE PATRONA KARŞI TEK TEK MÜCADELE VARDI.

PATRON YANLISI SENDİKADIR.

İŞÇİ ÜCRETİ KÖLE OLARAK KABUL EDİLİR.

SERMAYENİN SÖZCÜLÜĞÜ YAPILIR. İŞÇİYE İŞE SÖZ HAKKI YOKTUR.

FİKİR MÜCADELESİ YAPILMAZ. İŞÇİ MÜMKÜN OLDUĞU KADAR SİYASETEN UZAK TUTULUR. HER TÜRLÜ BİLİNÇLENME YOLU ENGELLENİR.

YAPTIĞIMIZ HER HAREKET, KONUŞTUĞUMUZ HER SÖZ PATRONA İHBAR EDİLİR. DELEGE SEÇİLENLER İŞTEN ATILIR. SENDİKA İLE İŞÇİNİN ORGANİK BAĞI YOKTUR.

KARŞI DEVRİMCİ SARI SENDİKADIR.

HER AN PATRONA SATILMA KORKUSU İÇİNDEYDİK. HAKLARIMIZI ALAMIYORDUK. ZATEN TOPLU SÖZLEŞMELER DE GENELLİKLE BİZDEN HABERSİZ YAPILIRDI.

DİSK'E BAĞLI KİMYA - İŞ SENDİKASINDA

HENÜZ TOPLU SÖZLEŞME YETKİSİ ALMADIĞI HALDE FABRİKADA DAHA GÜVENLE ÇALIŞIYORUZ.

"İŞÇİ ZATEN SİYASETİN KENDİSİDİR" DİYOR VE EKONOMİK MÜCADELENİN YETERSİZLİĞİNİ, SİYASİ MÜCADELENİN GEREKLİLİĞİNİ SAVUNUYOR.

ŞİMDİ BİRİMİZ İÇİN DEĞİL, HE-PİMİZ İÇİN MÜCADELE EDİYORUZ. GÜÇLÜYÜZ, BİRBİRİMİZE KENETLİYİZ. BİRİMİZE YAPILMIŞ HAKSIZLIK TÜMÜMÜZE YAPILMIŞ DEMEKTİR.

SERMAYEYE KARŞI MÜCADELE VARDIR.

İŞÇİ SENDİKASINA SAHİP ÇIKAR VE TEK SÖZ SAHİBİDİR.

FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ VARDIR. HER İŞÇİNİN SİYASETLE UĞRAŞ-BİLMESİ, BİLİNÇLENEBİLMESİ İÇİN HER TÜRLÜ OLANAK SAĞLANIR.

KENDİMİZİ GÜVEN İÇİNDE HİSSEDİYORUZ. SENDİKAYLA AYRICA BAĞ KURMA GİBİ BİR PROBLEMİMİZ YOK. ÇÜNKÜ SENDİKAYI OLUŞTURAN ZATEN BİZLERİZ.

DEVRİMCİ BİR İŞÇİ SENDİKASIDIR.

SENDİKAMIZIN HAKKIMIZI EN İYİ ŞEKİLDE ALACAĞINA İNANCIMIZ VAR. ZATEN BİZİM İŞKOLUMUZDA EN İYİ SÖZLEŞMELERİ YAPAN SENDİKA KİMYA-İŞ'TİR.

BASINDA BAŞBAKAN ECEVİT, KIBRIS BARIŞ HAREKATI İLE KIBRIS VE YUNANİSTAN'A ÖZGÜRLÜK GETİRDİ, DENİYOR. ÇOK SEVİNİYORUZ. AMA, BAŞBAKAN ECEVİT, BU ARADA YOĞUN İŞLERİNDEN FIRSAT BULUP İŞYERLERİNE, BİZE SÖZ VERDİĞİ SENDİKA SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜNÜ DE GETİRİRSE DAHA DA SEVİNECEĞİZ.

Geçen haftalarda İnsa'lı işçi arkadaşlarla bir sohbet toplantısı düzenledik. Aşağı yukarı bütün arkadaşlarla görüşme imkanı bulduğumuz bu toplantıda çok önemli bir sürü konu ele alındı. Konularımızdan biri hepimizi yakından ilgilendiren Kıbrıs sorunu idi. Bu konuda ortaya atılan sorular genellikle şunlardı : Kıbrıs olayları neden patlamıştır? Kıbrıs hareketi haklı bir sebebe dayanmaktadır mı? Genç ihtiyar, asker sivil binlerce insanın yok olması pahasına körüklenen bu savaşın patlama sebebi nedir? Yaptığımız çirkantma Türkiye'nin işine yaradı mı? Kıbrıs'ın bağımsızlığı Türkiye'nin de bağımsızlığını kazanabileceği anlamına gelir mi? Savaş işçi sınıfına ne getirir ve savaşlar neden çıkar? Emperyalist savaşların baş sorumlularından olan Amerika'nın Türkiye'deki işçi hareketlerinde etkinlik derecesi nedir?

Kıbrıs problemi yeni patlak vermiş bir olay değildir. Bu olayı, senelerden beri körüklenen, emperyalizmin halkları halklara düşman ederek kırdırma ve bundan çıkar sağlama politikasının bir sonucu olarak görüyoruz. Bizce esas nedenler şunlardır. 1. Gerek petrol gerekse haşhaş konusunda hükümetin izlediği politika başta Amerika olmak üzere diğer emperyalist güçleri kızdırmıştır. Savaş durumu, henüz sağlam temeller üzerine oturmamış bir yönetimi yıpratır. Hatta çökertebilir. 2. Kıbrıs Akdeniz'in en stratejik yerindedir. Adanın denetimini eline geçiren ya da ada üzerinde denetim kurabileceği bir ülkenin orada söz sahibi olmasını sağlayan bir ülke adada üsler kurarak rahatlıkla Akdeniz'e hakim olabilir. 3. Ayrıca yeni bir savaş pazarı yaratarak tarafların bütün hızlarıyla silahlanmalarını temin etmek, böylece savaş tüccarlarının bitlerini kanlandırmak.

Bizim Kıbrıs hareketimiz ise tamamen haklı bir nedene dayanıyor. Bir ülkenin bağımsızlığı tehlikededir. Ve orada bir savaş verilmektedir. Harekatımız, orada bağımsız bir devlet kurulabilmesi yolunda olduğundan, dolaylı da olsa faşizme ve emperyalizme karşı bir mücadeledir. Biz işçi sınıfı olarak, barıştan özgürlükten, bağımsızlıktan yana olan her hareketi destekliyoruz. Dünyada haklı ve haksız savaşlar vardır. Haksız savaşlar, bir ülkenin bağımsızlığına göz dikerek, o ülke halkını ezmek, sömürmek, ekonomilerini daha da geliştirebilmek, yeni pazarlar yaratabilmek için emperyalist ülkelerin çıkarttıkları savaşlardır. Mesela, Vietnam halkının ABD ve onların maşası Güney Vietnam hükümetine karşı verdikleri savaş haklı, ABD'nin orada vahşice sürdürdüğü savaş haksızdır. Biz Şili'de, Kore'de, Afrika'da - Güney Amerika'da işçi sınıfının ve halkların verdiği bağımsızlık savaşlarından yanayız.

Kıbrıs Harekatı bize en azından şunu ispatlamıştır. Bağlı bulunduğumuz askeri bloka ve bu güne dek insiyatifiyle hareket ettiğimiz Amerika'ya rağmen bu konuda bağımsız hareket edebilmemiz anti emperyalist haşhaş politikamızdan sonra ileriye dönük bir adım daha atmamız açısından önemlidir.

Amerikanın Türkiye'deki işçi hareketlerindeki etkisi meselesine gelince., şunu söyleyebiliriz. Amerika geri bıraktırmış her ülkede olduğu gibi Türkiye'de de üsleriyle, askeriyle, barış gönüllüleriyle, sermayesiyle işçi sınıfı üzerinde bir baskı unsurudur. Bunu Amerika'ya göbekten bağlı olduğumuz geçtiğimiz senelerde daha somut olarak gördük ve hissettik.

Laben'de sözleşme imzalandı

Birer aylık zam farklarını sendikaya dayanışma aidatı olarak verdiler

Daha önce Petrol-İş Sendikasına üye olan Laben İşçileri kısa bir sürede örgütlenerek saflarımıza katılmışlardı.

Geçtiğimiz günlerde ise Toplu sözleşme görüşmeleri sonuçlandı ve imzalandı. Toplu sözleşmeyle aldığımız haklardan bazılarını daha önce Petrol-İş Sendikasının aldığı haklarla karşılaştırarak veriyoruz.

PETROL-İŞ

1. yıl
5 yıldan az kıdemlilere 7 TL
" " fazla " 9 TL
2. yıl
her işçiye 7 TL

KİMYA - İŞ

1. yıl
her işçiye 18 TL-21.25 TL
2. yıl
her işçiye 20 TL

petrol-iş

kimya - iş

NORMAL KIDEM TAZMİNATI	1-3 YILA KADAR 15 GÜN 3 YILDAN FAZLA 30 GÜN	1-3 YILA KADAR 30 GÜN 3 YILDAN FAZLA 40 GÜN
EMEKLİLİK, MALULİYET, ASKERLİK, ÖLÜM KIDEM TAZ.	KANUNİ KIDEM TAZMİNATI OLAN 15 GÜN	40 GÜN
NORMAL ÇALIŞMA	48 SAAT	45 SAAT
FAZLA MESAİLER	% 65	% 100
YILLIK İZİN HARÇLIĞI	5 YILA KADAR KIDEMİ OLANLARA 75, 5 YILDAN FAZLA 100	HER HAFTASI İÇİN 200 TL
TAŞIT ÜCRETİ (AYDA)	30	75
YEMEK	5	8
YILLIK İKRAMIYE	I.YIL 30, II.YIL 45 GÜN	HER YIL İÇİN 75 GÜN

MUTFAKGAZ'DA UYUŞMAZLIK

Sendikamız tarafından işverene verilmiş olan toplu sözleşme tasarisinin aşağıdaki maddeleri üzerinde anlaşma olmamış ve uyuşmazlık tutulmuştur.

1. Mürürlük ve Sire 2. Normal ve haftalık çalışma 3. İhbar önelleri 4. Kıdem tazminatları 5. Asgari ücret 6. ücretlere zam 7. Prim 8. Yıllık ikramiyeler 9. Ücretli izin primi 10. Çocuk zammı 11. İş elbisesi ve iş ayakkabısı 12. yemek 13. Aile zammı 14. sendikal izinler

MERBOLİN'DE UYUŞMAZLIK

Merbolin Boya Ve Matbaa Mürekkebi Sanayii A.Ş ile sendikamız arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri esnasında 9 madde üzerinde anlaşılammış ve uyuşmazlık tutulmuştur.

Uyuşmazlık maddeleri şunlardır:

1. Haftalık çalışma saatleri 2. Kıdem tazminatları 3. Ücret zamları 4. Hafta ve Genel tatil günleri 5. Fazla mesai ücretleri 6. Yıllık ikramiyeler 7. Ölüm izni 8. Sendikal izinler 9. Sendikal eğitim

Gemlik Lokalimiz açıldı

GEMLİK'Lİ İŞÇİLERİN İSTEKLERİ VE GÜN GEÇTİKÇE ARTAN İHTİYAÇ ÜZERİNE, SENDİKAMIZ GEÇTİĞİMİZ GÜNLERDE GEMLİK'TE BİR LOKAL AÇMIŞTIR. LOKALİMİZİN KAPILARI GÜNÜN HER SAATİNDE İŞÇİ ARKADAŞLARA AÇIKTIR. ADRES : DEMİR SU BAŞI MAHALLESİ, SEMERCİLER YOKUŞU 11/3 GEMLİK

İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ FAŞİZMİ YOK EDECEKTİR

İtalya'da faşist terör

Kısa bir süre önce, "KARA DÜZEN" adlı faşist örgüt, İtalya'nın bir kentinde düzenlenen işçi gösterisinde patlattığı bomba ile 9 işçiyi öldürmüş, daha fazla sayıda işçiyi de yaralamıştır.

7 Ağustos günü ise gene aynı örgüt Bologna-Floransa kentleri arasında işleyen bir trene sabotaj yapmış, halktan 12 kişiyi öldürmüştür. Bu hareketler, işçi sınıfı ve demokratik İtalyan kuruluşları tarafından şiddetle protesto edilmiştir.

Nedir bu "Kara Düzen" adlı örgüt kimdir bunlar? Bunlar, İtalya tarihinde işçi sınıfı ve İtalyan halkı tarafından ve hatta bütün dünya ülkeleri tarafından nefretle anılan faşist Mussolini döneminin artıklarıdır. Amaçları, Mussolini'nin "Büyük İtalya" sını yeniden yaratmaktır. O "Büyük İtalya" da ki, burjuvazinin iğrenç emperyalist çıkarları uğruna binlerce işçinin kanı akıtılmış, işçi sınıfı iliklerine kadar sömürülmüş, İtalya halkı işkence altında inletilmiştir. İşte, günümüzde, İtalyan faşistleri tarafından yeniden yaratılmak istenilen Mussolini'nin "Büyük İtalya" sı!

Bu faşist hareket, 509 sandalyalı İtalya Paramentosunda milliyetçi Ha-

reket Partisi'nin 57 millet vekili tarafından temsil edilmektedir. Bunlar, İtalyan burjuvazisinin temsilcileridir. İtalyan burjuvazisi, her gün biraz daha güçlenen ve örgütlenen işçi sınıfının ve gerçekleri her gün biraz daha iyi gören İtalya halkını yıldırma amacıyla, kurduğu ve finanse ettiği faşist yer altı örgütlerine iğrenç cinayetler işletmektedir.

Geçmişte, yiğit işçi sınıfı ve İtalya halkı, faşist Mussolini'yi ve faşizmi nasıl mahkum etmiş, onu cezalandırmışsa, bundan sonra da İspanyadan Şili'ye, dünyanın her yerinde faşizm, işçi sınıfının ve halkla bilinçli, örgütlü, yiğit mücadelesi sonunda yok olup gidecektir.

SERMAYE İŞÇİ SINIFI ÜZERİNDEKİ BASKISINI ARTIRIYOR

Ülkemiz, oldukça zor şartlar içinde ve çözümlenmesi oldukça güç problemlerle karşı karşıya bulunmaktadır.

Emperyalizm, Ortadoğuda yeni oyunlar sahneye koymak ve bundan sağlayacağı çıkarlarla kendisini, içinde bulunduğu bunalımlı dönemden kurtarmak, çöküşünü biraz daha geciktirmek istemektedir. Kıbrıs üzerinde oynamak istenen oyunlar bunun bir parçasıdır.

Kıbrıs sorununun geleceğini, emperyalizmin bundan bir yarar sağlayıp sağlayamayacağını, hükümetin izleyeceği iç ve dış politika belli ölçülerde gösterecektir.

Ancak Türkiye'de, Kıbrıs sorununun yarattığı zor şartlardan yararlanmak ve bundan azami çıkar sağlamak isteyen sermaye çevreleri, bazı girişimlerde bulunmaktadır.

Emperyalizmin, ülkemizdeki uzantısı olan sermaye sınıfı, savaş durumu nedeniyle uygulanan sıkıyönetimden yararlanarak, fabrikalardan toplu ya da tek tek işçi çıkarılmalara ve işçi sınıfının üzerindeki baskısını yoğunlaştırmanın yollarını aramaya başlamıştır. Sermayedarlar, Türkiye'de milli birlik ve beraberliği sağlamak, ülke ekonomisini kalkındırmak, zararlı fikirler taşıyan unsurları yok etmek ve böylece güçlü bir Türkiye yaratmak adına, işçi sınıfının bilinçli, yurtsever, devrimci unsurlarını hedef almaktadırlar. Zaman zaman, işlerin kısır gittiğini bahane ederek, topluca işine gelmeyen işçileri açıkta bırakmakta, zaman zaman da İş Kanununun disiplin maddelerini (özellikle 17/2) kullanarak tazminatlı işçi atmaktadır.

Sermaye sınıfı, bu maddeyi ve benzerlerini, Türkiye'de daha önce yalnızca işçileri daha fazla sömürebilmek, sermayeyi daha güçlü kılmak işçi sınıfının yükselen sesini boğmak ve gerçekten yurtsever, devrimci unsurları yok etmek amacıyla uygulanan faşist sıkı yönetim dönemlerindeki uygulamaların alışkanlığıyla tekrar işler duruma sokmuşlardır. Gene baskı döneminden kalma alışkanlıkla,

patronlar toplu sözleşmelerde, işçi sınıfının en doğal haklarını ve isteklerini bile karşılamamanın yollarını aramaya başlamışlardır. Yakın günlerde Merbolin ve Mutfakgaz'da tutulan uyuşmazlıklar buna bir örnektir. İşveren, bizim üç yıl önce aldığımız hakların altında tekliflerle karşımıza çıkmış, direnemeye-

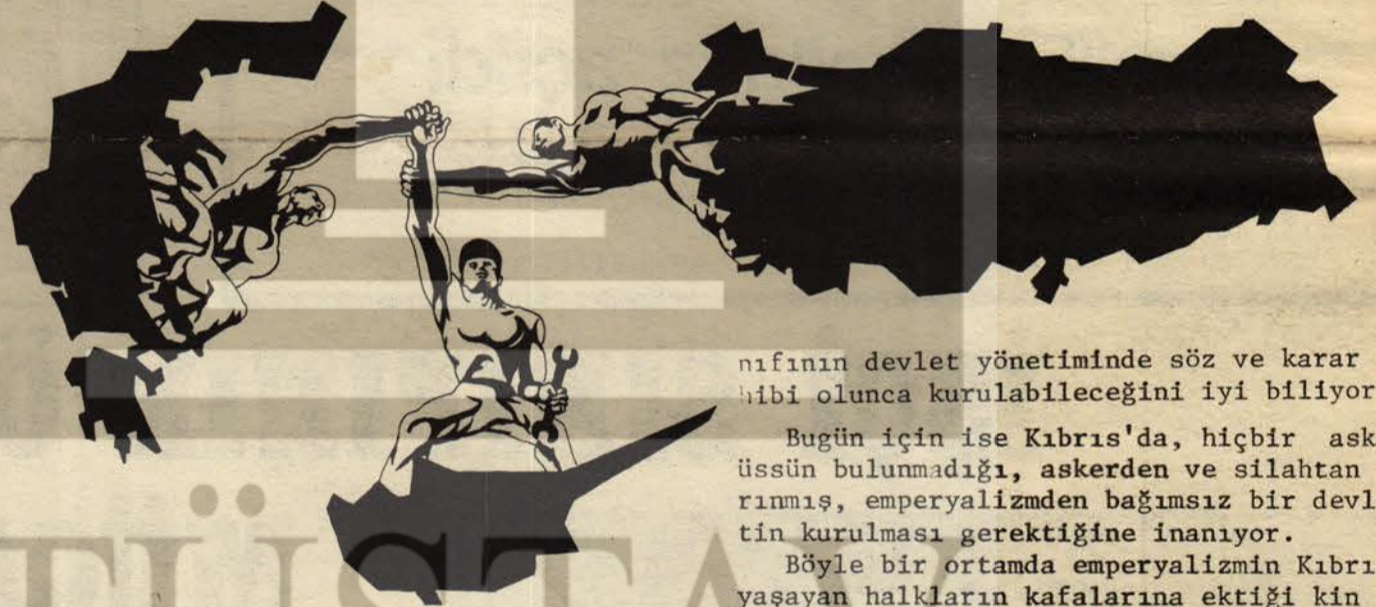
ceğimizi sanarak büyük bir yanılığa düşmüştür.

Hangi dönemde ve hangi şartlar altında olursa olsun işçi sınıfının sonuna kadar birlik ve beraberlik içinde, onurlu hak alma mücadelesini bilinçle sürdüreceğini bütün patronlar bilmelidir.

Bütün değerlerin yaratıcısı olan bizler, önümüzde bi-

zi bekleyen zor günler içinde birbirimize daha fazla ke-netlenmeli, saflarımızı sıkılaştırmalıyız. Ancak o zaman emperyalizm ve onun yurt içindeki uzantıları olan sermaye sınıfının oyunları boşa çıkacak ve işçi sınıfının demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi gerçek hedefine daha da yaklaşacaktır.

**Bütün devrimci, demokratik güçleri
üslerden ve silahdan arındırılmış,
bağımsız, demokratik, barış ülkesi
Kıbrıs için uğraşa çağırıyoruz**

İşçi sınıfı barıştan yanadır. Hem de dünyanın her yerinde, her zaman barıştan yanadır. Türkiye'li işçiler de Kıbrıs'da barışın derhal kurulmasını istiyor. Savaş körükleyicisi Amerika'nın oyunlarını yutmuyor. " Milletimiz Kıbrıs'ın tümünü istiyor " Ya da " Kıbrıs taksim edilmelidir. " gibi savaş çıkışkanlığı yapanların sözlerini dinlemiyor. Gerçek düşmanın Kıbrıs'daki Rum işçileri ya da Yunanistan'daki Yunan işçileri olmadığını, bütün dünyadaki işçiler gibi onların da Türk işçilerinin kardeşleri olduğunu iyi biliyor. Gerçek düşmanın, Yunan işçisinin de, Rum işçisinin de, Türk işçisinin de düşmanı olan emperyalizm olduğunu iyi biliyor.

Türkiye işçi sınıfı, Kıbrıs'da gerçek barışın, Orta Doğu'da emperyalizmin belini kırılınca, bütün Orta Doğu ülkelerinde işçi sı-

nının devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olunca kurulabileceğini iyi biliyor.

Bugün için ise Kıbrıs'da, hiçbir askeri üssün bulunmadığı, askerden ve silahtan arındırılmış, emperyalizmden bağımsız bir devletin kurulması gerektiğine inanıyor.

Böyle bir ortamda emperyalizmin Kıbrıs'da yaşayan halkların kafalarına ektiği kin tohumlarının çürüyeceğini biliyor.

Böyle bir sonuca varılma ihtimalini Amerika da İngiltere de yani emperyalist ülkeler de biliyorlar. O yüzden de telaş ediyorlar.

Bu nedenle şimdi olmasa bile ileride çıkarlarının ileri karakolu yapmayı düşledikleri Kıbrıs'ın bağımsız bir barış ülkesi olmasını önlemek için diplomatik oyunlara giriyorlar.

Bir başka tehlike de son günlerde son günlerde bütün patronlarımızın yeni bir pazar bulmanın iştahıyla gözlerini Kıbrıs'a dikmeleridir.

Bu oyunlar bozulmalıdır.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI OLARAK, BÜTÜN DEVRİMÇİ, DEMOKRATİK VE BARİŞTAN YANA GÜÇLERİ KIBRIS'IN ÜSLERDEN VE SİLAHDAN ARINDIRILMIŞ BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK BİR BARİŞ ÜLKESİ OLMASI İÇİN UĞRAŞA ÇAĞIRIYORUZ.

TÜRKİYE KİMYA İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU ● YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: NURDAN ORPEN ● TEKNİK DÜZEN: KİMYA-İŞ EĞİTİM SEKRETERLİĞİ ● ADRES: KLOD FARER CADDESİ 12/3 CAĞALOĞLU/İSTANBUL ● TELEFON: 22 91 30 ve 27 70 42 ● ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR ● AYDA BİR YAYINLANIR MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR ● BASKI: KARACA OFSET 25 KR.